

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313211972
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5313211972.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcov: 1/ Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. XXX, 2/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. XXXX, 3/ PaedDr. T. N., nar. XX.XX. XXXX, bytom XXX XX H. XXX, žalobcovia 1/ až 3/ právne zastúpení: Advokátska kancelária VARMUS, s. r. o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanému: S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. XXX, právne zastúpený: JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, o uloženie povinnosti strieť zápis vlastníckych vzťahov v evidencii nehnuteľností na liste vlastníctva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/331/2013-208 zo dňa 25.7.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu m e n í tak, že žalobu žalobcov z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a vo vzťahu k žalobcom 1/, 2/, 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil strieť zápis do katastra nehnuteľností, že novovytvorená parcela KN-C č. 433/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m² v kat. úz. H., ktorá bola vytvorená z parcely KN-C č. 433 zapísanej na Liste vlastníctva č. XXX podľa Geometrického plánu číslo: OS Čadca 10C/331/2013, 914729-20/2018, vyhotoveného Ing. Y. Q., úradne uvereným Okresným úradom v Čadci, Katastrálnym odborom 8.11.2018 pod číslom: 1394/2018 patrí do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/v podiele 1/2 a do dedičstva po neb. poručiteľovi F. N., zomr. dňa X.X.XXXX, naposledy bytom H. XXX v podiele 1/2. Žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpisu z Listu vlastníctva č. XXX mal súd preukázané, že žalovaný je zapísaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník parcely CKN č. 433 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 241 m², kat. územie H., obec H., okres C., titulom Darovacej zmluvy č. V - 137/2013 zo dňa 07.2.2013 - 47/2013. Z Osvedčenia o dedičstve č.k. 16D/53/2013 - 34, Dnot 50/2013 vydaného notárom JUDr. Editou Varmusovou 21.5.2013 mal súd preukázané, že dedičmi po poručiteľovi F. N., zomr. X.X.XXXX sú jeho manželka - žalobkyňa v rade 1/ a dcéry - žalobkyne v rade 2/ a 3/, pričom v predmetnom dedičskom konaní nebola parcela CKN č. 433, kat. územie H., zapísaná na LV č. XXX prejednaná. Na návrh žalobcov súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru Geodézia a kartografia, na základe ktorého znalec Ing. Anna Šobichová vypracovala Znalecký posudok č. 20/2018 a Geometrický plán č. OS Čadca 10C/331/2013, 914729-20/2018, ktorým bola oddelená časť o výmere 27 m² z parcely KNC č. 433 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 241 m², v súlade so znaleckým nákresom, vyhotoveným dňa 10.9.2010 Ing. Pavlom Krišpínskym. Ide o novovytvorenú parc. KN-C č. 433/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m² v kat. úz. H.. Žalobcovia v súlade s vypracovaným geometrickým plánom upresnili petit žaloby podaním

zo dňa 25.6.2019 a žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť strieť zápis do katastra nehnuteľností, že novovytvorená parcela KN-C č. 433/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m² v kat. úz. H., bola vytvorená z parcely KN-C č. 433 zapísanej na Liste vlastníctva č. XXX podľa geometrického plánu, ktorý vypracovala Ing. Y. Q., ktorý bol úradne uverený Okresným úradom v Čadci, Katastrálnym odborom 8.11.2018 pod číslom: 1394/2018 patrí do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ v podiele 1/2 a do dedičstva po neb. poručiteľovi F. N., naposledy bytom H. XXX, ktorý zomrel X.X.XXXX, v podiele 1/2. Pokiaľ i súd uviedol, že v minulosti prebehli medzi stranami sporu, resp. ich právnymi predchodcami viaceré súdne konania, v konaní sp. zn. 4C/709/66 súd žalobu právnych predchodcov žalovaného, aby právny predchodca žalobcov bol povinný pod následkami výkonu rozhodnutia vydať navrhovateľovi spornú plochu, ktorá je totožná s plochou tvoriacou predmet sporu v tomto konaní, zamietol. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. V tomto konaní bola prejudiciálne určená hranica medzi parcelami a rovnako prejudiciálne bolo vyriešené, kto je vlastníkom spornej plochy v prospech žalobcov. V konaní vedenom pod sp. zn. 10C/548/91 Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 10C/548/91-96 zo dňa 31.3.1993 určil, že hranica medzi nehnuteľnosťou EN č. 433, nachádzajúca sa v kat. úz. H. a nehnuteľnosťou EN č. 430, nachádzajúca sa v kat. úz. H. tvorí spojnica bodov 1 - 3 v zmysle geometrického plánu č. zákazky 10C/548/91 zo dňa 16.3.1992. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.6.1993. Neoddeliteľnou súčasťou právoplatného a vykonateľného rozsudku bol geometrický plán a na základe uvedeného rozsudku a tohto geometrického plánu bola plocha označená na geometrickom pláne bodmi 1., 2., 3. pričlenená vlastnícky k parcelám k EN 432, 433 právnym predchodcom žalovaného. Z pripojeného spisu sp. zn. 6C/471/1993 súd zistil, že Okresný súd v Čadci rozsudkom č. k. 6C/471/93 - 45 zo dňa 2.2.1995 návrh žalobcov Q. N. a F. N., aby súd zakázal žalovaným Q. E. a B. E. akýmkoľvek spôsobom rušiť žalobcov v užívaní priestoru označeného bodmi D, G, E Znaleckého posudku Ing. Vladimíra Rolku v konaní 10C/548/91 OS v Čadci, zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 17Co/1553/95 zo dňa 25.5.1995 rozsudok okresného súdu potvrdil. Súd návrh zamietol z dôvodu, že sporný priestor, pri ktorom žalobcovia žiadali, aby ich žalovaní nerušili v užívaní, patrí do vlastníctva žalovaných. Uvedené vlastníctvo bolo vyriešené v konaní 10C/548/91. V konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 4C/125/2006 sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že časť parcel KNC č. 432 a KNC č. 433 zapísaných na LV č. XXX v kat. úz. H. o výmere 27 m² patrí do bezpodielového spoluvlastníctva Q. N. (žalobkyne v rade 1/) a F. N.. Uznesením Okresného súdu v Čadci, sp. zn. 4C/125/2006 zo dňa 13.3.2007 bolo konanie zastavené z dôvodu prekážky rozsúdenej veci, pričom už v tomto rozhodnutí súd konštatoval, že neodstrániteľnou prekážkou postupu v konaní je právoplatný rozsudok vo veci 10C/548/1991. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.12.2007, pretože Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/151/2007-127 zo dňa 28.8.2007 uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým konanie zastavil, potvrdil. Žalobcovia podali proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Cdo/64/2008 zo dňa 10.2.2009 odmietol a konštatoval, že rozsudok Okresného súdu Čadca z 31.3.1993 č. k. 10C/548/91-96 tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre preskúmané konanie sp. zn. 4C/125/2006. V konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/86/2009 súd rozsudkom č.k. 10C/86/2009-100 zo dňa 24.6.2011 konanie v časti o návrhu žalobcov Q. N. a F. N. proti žalovaným Q. E. a M. E. o uloženie zákazu žalovaným vybudovať oplotenie nehnuteľností v kat. úz. H. v časti pozemku parcela KNC č. 433, zapísaného v katastri nehnuteľností Správy katastra Čadca na LV č. XXX v bodoch A, B, C, D, A znaleckého nákresu podľa znaleckého posudku č. 43/2010 zo dňa 10.9.2010 znalca Ing. Pavla Krišpinského zastavil; žalovaným zakázal rušiť žalobcov v užívaní nehnuteľnosti v kat. úz. H. v časti pozemku parc. KNC č. 433 zapísaného v katastri nehnuteľností Správy katastra Čadca na LV č. XXX, identifikovanej bodmi A, B, C, D, A znaleckého nákresu podľa znaleckého posudku č. 43/2010 zo dňa 10.9.2010 znalca Ing. Pavla Krišpinského a odstrániť z tejto časti nehnuteľnosti materiál, ktorý je vo vlastníctve žalobcov; vzájomný návrh žalovaných o uloženie povinnosti žalobcom odstrániť materiál z nehnuteľností v kat. úz. H. z časti pozemku parcela KNC č. 3433 zapísaného v katastri nehnuteľností Správy katastra Čadca, na LV č. XXX, identifikovanej bodmi F, I, J, K, G, F znaleckého nákresu podľa znaleckého posudku č. 43/2010 zo dňa 10.9.2010 znalca Ing. Pavla Krišpinského zamietol. Predmetný rozsudok vo výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2011, vo výrokoch II., III. nadobudol právoplatnosť dňa 12.3.2012, nakoľko Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5Co/334/2011-133 zo dňa 12.12.2011 rozsudok okresného súdu potvrdil okrem časti výroku označenej I., v ktorej časti konanie zastavil a v časti o zastavení konania ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Súd prvého stupňa výrokom I. konanie zastavil z dôvodu existencie prekážky res iudicata, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 9C/585/93-25 zo dňa 6.6.1994 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/2665/94-47 zo dňa 22.9.1994, ktorým súd vyhovel návrhu Q. E. a M. E. a uložil žalovaným F. N. a Q. N. povinnosť strieť výstavbu plotu na hranici medzi žalobcami v kat.

úz. H. KN parcela č. 433 a KN parcela č. 430, ktorú tvorí spojnica bodov 1 - 3 v zmysle geometrického plánu č. zákazky 10C/548/91 zo dňa 16.3.1992. Vo vzťahu k ostatným dvom čiastkovým nárokom návrhu žalobcov, o ktorých rozhodol vo výroku II., súd konštatoval, že nezistil prekážku res iudicata ako prekážku nedostatku podmienok konania. V tomto prípade u oboch uplatnených nárokov, ako predmetu zapieracej žaloby o ochranu vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka formou nárokov o splnenie povinnosti návrhom podľa § 80 písm. b) O.s.p., hoci nevyhnutne vychádzajúci z toho istého skutkového a právneho základu tvrdenia žalobcov o ich vlastníckom práve k spornej časti nehnuteľnosti, je odlišný od nárokov, ktoré boli predmetom všetkých predchádzajúcich súdnych konaní za účasti účastníkov, resp. v jednom prípade ich právnych predchodcov. Rozsudok o ochranu vlastníctva formou určenia vlastníctva nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k žalobe o ochranu tohto vlastníctva formou dožadovania sa zdržania sa zásahov do vlastníckeho práva, o ktorú ochranu môže vlastník i opakovane požiadať súd. Dospel k jednoznačnému záveru, že pravými vlastníkmi a oprávnenou stranou pre poskytnutie ochrany vlastníctva k spornej časti nehnuteľnosti je strana žalobcov. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Er/164/2013 súd zistil, že dňa 24.6.2013 poveril súd súdneho exekútora na vymoženie uloženej povinnosti zákaz rušiť oprávnenú navrhovateľku v rade 1/ v užívaní spornej nehnuteľnosti na základe rozsudku vydaného v konaní sp. zn. 10C/86/2009 dňa 24.6.2011. Uznesením č.k. 1Er/164/2013-43 zo dňa 20.1.2015 námietkam povinných v rade 1/, 2/ proti exekúcii vyhovel. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 1CoE/179/2015 zo dňa 29.11.2016 uznesenie Okresného súdu Čadca zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V danom prípade je predmetom konania žaloba o uloženie povinnosti žalovanému strieť zápis do katastra nehnuteľností, že sporná nehnuteľnosť parcela ČKN č. 433/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m² v kat. úz. H., ktorá bola vytvorená z parcely KNC č. 433 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 241 m² patrí v podiele 1/2 do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ a v podiele 1/2 do dedičstva po jej neb. manželovi F. N.. Súd túto žalobu hmotnoprávne posúdil ako žalobu o ochranu vlastníckeho práva v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žaloba, ktorá je predmetom tohto konania nie je žalobou o určenie vlastníckeho práva, ale ide o žalobu o ochranu vlastníckeho práva žalobcov. V konaní preto súd nanovo neposudzoval otázku vlastníckeho práva, či toto prináleží žalobcom alebo žalovanému. V minulosti medzi stranami, resp. ich právnyimi predchodcami prebehlo viacero súdnych konaní, ktoré súd vyššie popísal. Posledným súdnym sporom vedeným medzi stranami sporu, ktorý predchádzal tomuto konaniu, bolo konanie vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/86/2009. V predmetnom konaní sa súd prejudiciálne zaoberal otázkou vlastníckeho práva k spornej časti nehnuteľnosti s poukazom na existenciu dvoch právoplatných rozhodnutí súdov, v ktorých predmetom meritórneho posúdenia bola otázka vlastníckeho práva k tej istej spornej časti nehnuteľnosti a ktorými bolo o tejto právnej otázke rozhodnuté vždy inak, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/709/1966 v prospech žalobcov, resp. ich právneho predchodcu a v druhom prípade, v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/548/1991, naopak v prospech vlastníckeho práva žalovaných, ktorí sú právnyimi predchodcami žalovaného v tomto súdnom konaní. S odkazom na chronologický sumarizovaný skutkový stav veci o držbe a právnych úkonoch, nakladania so spornou časťou nehnuteľnosti stranami a ich právnyimi predchodcami tak, ako bol súdmi zisťovaný a zistený už vo viacerých predchádzajúcich konaniach, dospel súd v predmetnom súdnom konaní k jednoznačnému záveru, že pravými vlastníkmi a oprávnenou stranou pre poskytnutie ochrany vlastníctva k spornej časti nehnuteľnosti je strana žalobcov. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že dlhodobou pokojnou a nerušenou držbou spornej časti nehnuteľnosti právnyimi predchodcami žalobcov, ktorí nadobudli vlastnícke právo k nej právnym titulom vydržania a žalobcov, ktorí vlastnícke právo i k spornej časti nehnuteľnosti nadobudli titulom prevodu od svojich predchodcov ako vlastníkov, darovacou zmluvou, spísanou a registrovanou na Štátnom notárstve v Čadci pod č. RI 56/66 a ktorí dodnes spornú časť nehnuteľnosti držia a užívajú, pričom naopak, právni predchodcovia žalovaných neboli vlastníkmi spornej časti nehnuteľnosti, ani ju nedržali. Súd ďalej konštatoval, že vzhľadom na žalobcami v tomto konaní ich návrhom zvolený spôsob a rozsah ochrany vlastníckeho práva nie je dôvod neposkytnúť ochranu bez pochybností zistenému a preukázanému vlastníckemu právu žalobcov k spornej časti nehnuteľností proti žalovaným, ktorí len na základe jestvujúceho zápisu vlastníctva v príslušnom katastri nehnuteľností ako dôsledku právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/548/91-96 zo dňa 31.3.1993, do ich práva neoprávnenne zasahujú. Správnosť rozhodnutia okresného súdu vo veci 10C/86/2009 potvrdil aj Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5Co/334/2011-133 zo dňa 12.12.2011. S poukazom na princíp právnej istoty a zásadu nedotknuteľnosti vlastníctva garantovanú Ústavou SR, po vyhodnotení všetkých skutkových okolností a vykonaného dokazovania, dospel súd k záveru, že žaloba žalobcov na ochranu ich vlastníckeho práva je dôvodná. Naposledy bola žalobcom, resp. ich právnyim predchodcom, poskytnutá ochrana ich vlastníckeho práva k spornej časti nehnuteľnosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 10C/86/2009 a s poukazom na princíp právnej

istoty súd pri posudzovaní a rozhodovaní tohto sporu poskytol žalobcom ochranu ich vlastníckeho práva aj v tomto konaní. Neboli zistené žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by sa mal súd od záverov v rozhodnutiach súdov vydaných v konaní pod sp. zn. 10C/86/2009 odchýliť a že je potrebné vychádzať práve z tohto rozhodnutia, ktoré je posledným rozhodnutím po viacerých vzájomných sporoch medzi žalobcami a žalovanými, resp. ich právnymi predchodcami. Práve v tomto rozhodnutí sa súd podrobne zaoberal otázkou vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti a posudzoval aj obidve protichodné právoplatné rozhodnutia o vlastníckom práve. Ustálil, že rozhodnutím vydaným vo veci 10C/548/1991, išlo skôr o tzv. technické určenie hranice susediacich pozemkov vychádzajúc z odborných zistení znalcov a mapových podkladov, bez toho, aby bola braná do úvahy reálna deľba nehnuteľnosti a nadobudnutie vlastníckeho práva titulom vydržania právnymi predchodcami žalobcov. Pokiaľ teda žalovaní Q. E. a M. E. neboli vlastníckymi spornej plochy, nemohli platne spornú časť pozemku previesť na žalovaného a v tejto časti je darovacia zmluva, na základe ktorej bol žalovaný zapísaný na list vlastníctva neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že je potrebné poskytnúť ochranu právnym vlastníkom spornej nehnuteľnosti tak, ako tomu bolo v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 10C/86/2009. Keďže žalovaný zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov, tým, že je v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník v časti, ktorá je predmetom tohto sporu a ktorej vlastníckymi sú žalobkyňa v rade 1/ a jej neb. manžel, neoprávnene tým zasahuje do jej vlastníckeho práva. Vyhovením žalobe dôjde k zosúladieniu skutočného právneho stavu so stavom zápisu v katastri nehnuteľností, čo mal súd preukázať zo správy Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor a tým aj k odstráneniu dlhotrvajúceho stavu právnej neistoty žalobcov, ktorí napriek tomu, že sú vlastníckymi, resp. dedičmi neb. spoluvlastníka spornej nehnuteľnosti, nie sú zapísaní v príslušnom katastri nehnuteľností. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na úspech žalobcov v spore.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nezákonné, rozporné s judikatúrou najvyšších súdnych autorít (čl. 2 CSP) a rozporné s názormi skorších súdov z hľadiska prekážky rozhodnutej veci (res iudicata) z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a najmä rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žalobkyne sa v konaní domáhali petitom podanej žaloby určenia (vlastníctva - vecného práva), že časť parcely KNC č. 433 o výmere 27 m² patrí do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ v pomere 1/2 a že patrí do dedičstva po F. N. v pomere 1/2, alternatívne v prípade, ak predchádzajúce súdne rozhodnutia tvoria prekážku veci rozhodnutej, uloženia povinnosti strpenia zápisu vlastníctva žalovaným k danej časti parcely KNC č. 433 o výmere 27 m², ako novovytvorenej parcele, do katastra nehnuteľností podľa výroku kopirujúceho tvrdený vlastnícky vzťah vo výroku č. 1 petitu. Vo vzťahu k prvej požiadavke žalobou žalobkyň uplatneného nároku bolo konanie právoplatne zastavené (KS ZA 11Co/16/2016) z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci (10C/548/91 - vlastnícke právo určené - potvrdené v prospech právnych predchodcov žalovaného) a preto nemohlo a nemôže byť určené týmto spôsobom vlastníctvo v prospech žalobkyň k spornej parcele č. 433 znovu. Voči tomuto právoplatnému rozhodnutiu súdu nebol zo strany žalobkyň podaný žiadny ďalší opravný prostriedok. Predmetom konania tak ostal žalobou uplatnený nárok, podľa ktorého žalobkyne žiadali od súdu, aby bola žalovanému uložená povinnosť strpieť zápis do katastra nehnuteľnosti, v znení upraveného petitu po vyhotovení geometrického plánu v prospech žalobkyne v rade 1/ a jej nebohého manžela. Zdôraznil, že v žalobe žalobkyň a vo vzťahu k nároku, ktorý ňou ostal uplatnený (nárok na splnenie si povinnosti), po rozhodnutí odvolacieho súdu vo vzťahu ku skoršiemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým sa žalobkyne domáhali určenia vlastníctva k spornej nehnuteľnosti (rozhodnutia o vecnom práve s účinkami zmeny zápisu o vlastníckych právach v KN), absentuje základná logika jej opodstatnenosti. Ak sám súd prvej inštancie v tomto konaní deklaruje a odvolací súd mu správnosť jeho názoru potvrdzuje, že nemôže rozhodnúť nanovo o vlastníckom práve s prihliadnutím na už právoplatne rozhodnutú vec v konaní vedenom pred OS Čadca pod sp. zn. 10C/548/91, ktorým rozhodnutím boli a sú strany sporu viazané a ktorému rozhodnutiu zodpovedá práve zápis v katastri nehnuteľností nateraz v prospech žalovaného. Ak neexistuje žiadna zákonná ani zmluvná povinnosť na jeho strane, potom nemôže vo vzťahu k danému vlastníctvu takúto povinnosť uložiť ani súd, vlastným autoritatívnym rozhodnutím nahradiť vôľu strany sporu a samozrejme s tým spojený zápis vlastníckych vzťahov. Nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci vzhľadom na to, že rozhodnutie bolo vydané napriek už v tej veci existujúcemu vydanému a právoplatnému rozhodnutiu toho istého súdu, ktoré bolo a je s prihliadnutím na to, že je právoplatné, záväzné pre strany sporu (ich právnych nástupcov), všetky štátne orgány a teda i súd. V tejto prejednávanej veci ide tak o rozhodnutie

veci samej a vydanie rozhodnutia súdom prvej inštancie jednoznačne v rozpore s princípom zákazu rozhodnutia už raz rozhodnutej veci (res iudicata). Inak povedané, súd žalovanému uložil povinnosť strpieť zápis vlastníckeho práva v prospech žalobkyne v rade 1/ a jej nebohého manžela do katastra nehnuteľnosti k rovnakej parcele, vo vzťahu ku ktorej bolo právoplatne určené vlastnícke právo výlučne v prospech žalovaného a jeho právnych predchodcov, čo považuje za absurdné. Zopakoval, že sám súd prvej inštancie v tomto súdnom konaní mal jednoznačne vo vzťahu k otázke 1) stav za vyriešený a nezmeniteľný. Ak práve z ním konštatovaného stavu vo vzťahu k žalovanému konanie o určujúcom nároku zastavil, potom je jednoznačne vyriešená i odpoveď na otázku, že niet žiadneho zákonného a ani zmluvného dôvodu žalobe žalobcov o uloženie povinnosti strpieť konanie založené práve na vlastníckom vzťahu vyhovieť. Ak tak súd urobil, nezákonným spôsobom, len iným spôsobom rozhodol o vlastníctve v prospech žaloby, v dôsledku čoho by sa stav vlastníctva v katastri zmenil spôsobom, ktorý je neprípustný. Nemôže súhlasiť s tvrdením súdu o tom, že žaloba, ktorá je predmetom tohto konania, nie je žalobou o určenie vlastníckeho práva, ale ide o žalobu o ochranu vlastníckeho práva žalobcov, nakoľko tak, ako v konaní v roku 2009, ani v tomto konaní nejde o nič iné ako o to, aby pod zásterkou tvrdenej potreby ochrany (ne)existujúceho práva sa vlastne rozhodlo o vlastníckom práve v prospech žalobkyne v rade 1/ a jej neb. manžela. Tvrdil, že ako právoplatný výlučný vlastník spornej parcely nemá a nemôže mať žiadnu povinnosť strpieť zápis v prospech žalobcov, ak súdy v minulosti právoplatne určili, že sú to práve oni, ktorým súd takúto ochranu spočívajúcu v určení vlastníckeho práva v ich prospech už poskytnúť nemôže. Ide preto po právnej stránke o absurdnosť a nepochopiteľné rozhodnutie súdu, pretože takýto postup nie je možný a je doslova protiprávny. Ak súdy (súd v konaní 10C/548/91, okresný aj krajský súd v konaní 6C/471/1993 s poukazom na prekážku danú konaním 10C/548/91, okresný, krajský a Najvyšší súd SR v konaní 4C/125/2006 poukazom na prekážku 10C/548/91 a tak isto okresný a krajský súd v tomto konaní - rozsudok zo dňa 15.07.2015 a KS ZA 11Co/16/2016), právoplatne skonštatovali, že niet iného vlastníka parcely č. 433 než žalovaného a jeho právnych predchodcov), potom nemôže súd tento záväzný a nezmeniteľný stav obísť tým, že neskôr v inom či dokonca v tom istom konaní uloží povinnosť strpieť zápis, že nie vlastníkom spornej parcely, ale iba jej časti - časti k celku parcely evidovanej nadnes v KN v jeho vlastníctve. Za nepochopiteľné považoval, ako súd mohol dospieť k záveru, že v prípade žalobkyň, ktoré k spornej parcele nemajú žiadne vlastnícke právo, ide o vlastníkov parcely. Odsek 28. odôvodnenia rozsudku je absurdný, pretože on je skutočným a právoplatne súdmi skonštatovaným vlastníkom celej parcely C-KN č. 433. Súd bez toho, aby bolo niekedy určené vlastnícke právo v prospech žalobkyne v rade 1/ a jej neb. manžela, napriek prekážke rozhodnutej veci, v konaní o strpenie zápisu vlastníckych vzťahov v KN určil, že žalobkyňa v rade 1/ a jej neb. manžel sú spoluvlastníkmi spornej novovytvorenej parcely, čo je skutočne po právnej stránke bezprecedentné a neprijateľné. Hoci súd v odseku 31. polemizuje a i na iných miestach o tom, kedy a v ktorých konaniach sa rozhodovalo o tvrdenom vlastníckom práve žalobcami a kedy bola naposledy založená prekážka rozhodnutej veci o vlastníckom práve, nemôže ignorovať to, že sám z dôvodu prekážky rozhodnutej veci v prospech žalovaného v časti o určenie vlastníckeho práva konanie zastavil s odkazom, že o ňom už bolo právoplatne rozhodnuté s poukazom na konanie 10C/548/91, 6C/471/1993, 10C/548/91 a 4C/125/2006, teda v žiadnom prípade sa nemal čo vyjadrovať ohľadne vlastníckeho práva a vlastníckych vzťahov k parcele. V čom má potom vlastne spočívať dôvera v právo, v rozhodnutia súdov (predvídateľnosť práva i súdnych rozhodnutí - princíp právnych istôt). Skutočne nejde o nič iné, ako o dokonalé protirečenie si samotného súdu v jednom a tom istom konaní. Rozsudok prvoinštančného súdu podľa neho znevažuje okrem názoru predchádzajúcich okresných a krajských súdov i samotný Najvyšší súd SR, ktorý v rozhodnutí 5Cdo/64/2008, jednoznačne za rozhodnutie tvoriace prekážku právoplatne rozhodnutej veci označil rozsudok Okresného súdu Čadca z 31. marca 1993, č.k. 10C/548/91-96. Práve proti tomuto rozhodnutiu žalobcovia účinne neuplatnili žiadny opravný prostriedok a teda zavinením žalobcov ako žalovaných, ktorí zmeškali lehotu na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu z 31. marca 1993 č.k. 10C/548/91 došlo k tomu, že predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť. Za nepravdivé označil i tvrdenie súdu, že otázku vlastníctva ako posledný riešil Krajský súd v Žiline v rozhodnutí 5Co/334/2011, pretože ako posledný ju práve v tomto konaní riešil okrem samotného súdu (toho istého sudcu - výrok I rozsudku zo dňa 15.7.2015) Krajský súd v Žiline v rozhodnutí 11Co/16/2016, ktorý sa absolútne stotožnil s názorom Najvyššieho súdu a skorších súdov. V prípade rozhodnutia 5Co/334/2011 tak ide o absolútny a nepochopiteľný (jediný) exces, ktorý bol vyvrátený spolu ôsmimi súdmi, 4 x okresnými súdmi, 3 x krajskými a raz Najvyšším súdom SR a právoplatne popretý i v tomto konaní. Názor súdu v predmetnej veci je neobhájateľný a popiera názor dovolacieho súdu, ktorý je pre všetky nižšie súdy záväzný. Za nelogické a nezmyselné označil, aby takýmto spôsobom, ako to urobil súd prvej inštancie, boli obchádzané odveké princípy fungovania práva a súdov. Vyjadril presvedčenie, že

tento evidentný excés vyvolaný napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd okamžite odmietne, napadnutý rozsudok zmení a žalobu v celom rozsahu zamietne.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že nadobudli vlastnícke právo na základe Darovacej zmluvy RI 56/66 od rodičov žalobkyne v rade 1/ Q. L. a B. L., pričom vlastnícke právo svedčí žalobkyňu v rade 1/ a v čase smrti svedčalo aj jej nebohému manželovi. K prejednaniu tohto majetku v dedičskom konaní po neb. manželovi žalobkyne v rade 1/ nemohlo dôjsť, nakoľko ako vlastník je v súčasnosti zapísaný žalovaný. Súdny v minulosti poskytl a aj poskytuje ochranu žalobcom ako vlastníkom, čo jednoznačne vyplýva z rozsudku Okresného súdu v Čadci zo dňa 24.6.2011 sp. zn. 10C/86/2009. Primárne bolo rozhodnuté o spornej ploche Okresným súdom v Čadci zo dňa 31.01.1968 č.k. 4C/709/66-36 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.2.1969 č.k. 9Co/504/68, z ktorého nespochybniteľne vyplýva, že vlastníkom spornej časti pozemku bola žalobkyňa v rade 1/ spoločne so svojím nebohým manželom. Ďalšie rozhodnutie Okresného súdu v Čadci vydané v konaní 10C/548/91, v ktorom sa konalo

o určenie hranice, bolo zmätočné a nesprávne. V konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod č.k. 6C/471/93 súdy vychádzali z rozsudku Okresného súdu v Čadci sp. zn. 10C/548/91, ktorým bola určená hranica medzi pozemkami. Ani toto rozhodnutie nemalo byť vydané, nakoľko o vlastníckom práve k spornej ploche už bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom v konaní na Okresnom súde v Čadci č.k. 4C/709/66. Posledným rozhodnutím v tejto spornej veci bol rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 24.06.2011, č.k. 10C/86/2009-100. Súdny poskytl ochranu žalobkyňu v rade 1/ a jej nebohému manželovi ako nespochybniteľným vlastníkom sporného pozemku. Z dokazovania, ktoré súdy doposiaľ vykonali od roku 1966 až doposiaľ je nepochybne preukázané, že žalovaná v rade 1/ spoločne s neb. manželom majú právny titul (Darovacia zmluva R I 56/66) na vznik vlastníckeho práva k spornej ploche. Žalovaný a ani jeho právni predchodcovia žiadne právny titul, na základe ktorého by mali nadobudnúť vlastnícke právo k spornej ploche, doposiaľ netvrdili a ani nepreukazovali. Poukazujú len na nesprávne a zmätočné rozhodnutie súdu o určenie hranice z roku 1991. Žalobcovia sa nesnažia obísť určovací žalobu, ale keďže existuje prekážka res iudicata, museli pristúpiť k zmene žaloby, nakoľko jedine na základe súdneho rozhodnutia je v tomto prípade možné, aby bol vykonaný zápis v katastri nehnuteľností, a teda aby bol zosúladený faktický a právny stav. Celé odvolanie žalovaného je založené na prekážke res iudicata, najmä pokiaľ ide o rozhodnutie Okresného súdu v Čadci vydané v konaní 10C/548/91, v ktorom sa konalo o určenie hranice. Žalobcovia majú za to, ako už bolo uvedené vyššie, že toto rozhodnutie bolo zmätočné a nesprávne. Žalobcovia sa práve z dôvodu prekážky res iudicata nedomáhajú určenia vlastníckeho práva, o ktorom už bolo rozhodnuté, ale žalobou na plnenie sa domáhajú voči žalovanému strpenia zápisu na list vlastníctva.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že žalobcovia prakticky ako jediný dôvod správnosti napadnutého rozhodnutia uvádzajú argument, že rozsudok OS CA sp. zn. 10C/86/2009 mal založiť ich vlastnícke právo k spornej parcele. Poukazovanie na toto rozhodnutie je absolútne účelové a nesprávne, keďže tento súd nielenže a priori neriešil vlastnícke právo (vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcov riešil povinnosť strpieť právo užívania), a práve rozhodnutiami v iných veciach k danému zhodnému predmetu konania - spornej parcele, súdy všetkých stupňov všeobecného súdnictva spoločne uviedli, že rozhodnutie vo veci 10C/548/91 zakladá prekážku rozhodnutej veci vo vzťahu k určeniu, že žalovaný je vlastníkom celého pozemku, vrátane parcely o výmere 27 m², ktorú skutočnosť a záväznosť daným rozhodnutím doslova predmetným odvolaním napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie odignoroval, a to i napriek tomu, že pri dožadovaní sa určenia vlastníctva konanie zastavil a ďalej nezmyselne žalovanému uložil povinnosť strpieť vykonanie zápisu v KN. Žalobcovia namiesto toho, aby tento stav - záväzný a nezmeniteľný - v súlade so zásadou rozhodnutej veci a princípom právnej istoty prijali rešpektovali, svojvoľne označili všetky tieto rozhodnutia za nesprávne a uvádzajú, že podľa nich je správne rozhodnutie sp. zn. 10C/86/2009. Zopakoval, že sama konajúca sudkyňa právoplatne zastavila konanie čo do požiadavky o určenie vlastníctva pre prekážku rozhodnutej veci, pričom v ďalšom odkázal na dôvody podaného odvolania. Podčiarkol, že ak súdy právoplatne rozhodli, že žalovaný je vlastníkom spornej parcely, nemôže nejaký iný súd určiť, aby strpel zápis vlastníctva inej osoby v KN ohľadne toho istého pozemku.

5. Žalobcovia v odvolacej duplike uviedli, že ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu v Čadci zo dňa 24.6.2011 sp. zn. 10C/86/2009, súdy v minulosti poskytl a poskytuje ochranu žalobcom ako vlastníkom, keď primárne bolo rozhodnuté o spornej ploche Okresným súdom v Čadci zo dňa 31.1.1968

č.k. 4C/709/66-36 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.2.1969, č.k. 9Co/504/68, z ktorého nespochybniteľne vyplýva, že vlastníkom spornej časti pozemku bola žalobkyňa spoločne so svojím nebohým manželom. Ďalšie rozhodnutie Okresného súdu v Čadci vydané v konaní 10C/548/91, v ktorom sa konalo

o určenie hranice, bolo zmätočné a nesprávne, pričom nemalo byť vydané ani rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod č.k. 6C/471/93. Súdy vychádzali z rozsudku Okresného súdu v Čadci sp. zn. 10C/548/91, hoci o vlastníckom práve k spornej ploche už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu v Čadci č.k. 4C/709/66. Posledným rozhodnutím v tejto veci bol rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 24.6.2011 č.k. 10C/86/2009-100. Súdy poskytli ochranu žalobkyňi a jej nebohému manželovi ako nespochybniteľným vlastníkom sporného pozemku. Jediný účinný spôsob, ako dosiahnuť zápis sporného pozemku na list vlastníctva v prospech žalobcov v súlade s posledným právoplatným rozhodnutím súdu, ktorý rozhodol o vlastníctve k spornej ploche (rozsudok Okresného súdu v Čadci 10C/86/2009-100), je rozhodnutím súdu uložiť povinnosť žalovanému strieť zápis žalobcov na list vlastníctva. Kataster nehnuteľností bez takéhoto rozhodnutia zápis nevykoná vzhľadom na predchádzajúce viaceré rozhodnutia súdov k predmetu sporu.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) po zopakovaní dokazovania oboznámením listinných dôkazov rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalobu žalobcov zamietol.

7. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ vyhovel žalobe žalobcov tak, ako bola formulovaná.

8. Podľa § 137 písm. a) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

9. Podľa § 137 písm. b) CSP, sa možno domáhať nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Žaloby na plnenie upravené v písm. a) komentovaného ustanovenia sú najčastejším druhom civilných žalôb. Splnenie povinnosti môže vyplývať zo zákona, z právnych vzťahov, vrátane vzťahov deliktých, z medzinárodného, európskeho práva, atď.

11. V predmetnej veci sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti vo vzťahu k žalovanému o strpenie zápisu vlastníckeho práva žalobcov, resp. do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ a jej nebohého manžela každému v podiele 1/2 k označenej nehnuteľnosti i napriek tomu, že by či už v podanej žalobe alebo v priebehu konania preukázali, že by mu splnenie takejto povinnosti vyplývalo zo zákona, z právneho vzťahu, prípadne inej právnej skutočnosti.

12. Žalobcami formulovanú žalobu nemožno považovať ani za žalobu v zmysle ust. § 137 písm. b) CSP, nakoľko nimi navrhovaný spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami nevyplýva ani z osobitného predpisu.

13. Obe strany sporu zhodne tvrdili, že podkladom pre uloženie takejto povinnosti by muselo byť rozhodnutie súdu, prípadne iná právna skutočnosť, ktorá by, či už konštituovala alebo deklarovala, vlastnícke právo žalobcov k nimi označenej nehnuteľnosti. Žalobcovia na jednej strane tvrdili, že takáto právna skutočnosť tu daná je, a to v podobe rozsudku Okresného súdu v Čadci č.k. 10C/86/2009-100 zo dňa 24.6.2011, napriek tomu sami žalobou v predmetnej veci pôvodne žiadali vo vzťahu k žalovanému určiť, že sporná nehnuteľnosť v nimi žiadanej výmere patrí do podielového spoluvlastníctva žalobkyne v rade 1/ a jej zomrelého manžela. V tejto časti súd konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozhodnutej, s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu v Čadci vydané v konaní 10C/548/91. Za rozhodnutie tvoriace prekážku právoplatne rozhodnutej veci označil rozsudok Okresného súdu Čadca z 31. marca 1993 č.k. 10C/548/91-96.

14. V nadväznosti na uvedené je preto potrebné prisvedčiť žalovanému, že sám prvoinštančný súd si vo svojom rozhodnutí odporuje, keď na jednej strane zastavil konanie z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci rozsudkom Okresného súdu Čadca z 31. marca 1993 č.k. 10C/548/91-96, v ktorom bola vyriešená otázka vlastníctva k spornej nehnuteľnosti v prospech žalovaného a na druhej strane v rozpore s týmto rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť strieť zápis do katastra nehnuteľností o vlastníctve,

resp. podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v rade 1/ a jej nebohého manžela. Za základ vzal rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 10C/86/2009-100 zo dňa 24.6.2011, v ktorom súd poskytol ochranu žalobkyne a nebohému manželovi ako nespochybniteľným vlastníkom sporného pozemku. Prehliadol pritom však, že v predmetom konaní 10C/86/2009 bol riešený spôsob užívania sporného pozemku a byť by i boli prejudiciálne riešené a skúmané vlastnícke vzťahy, nebol spôsobilým podkladom pre zápis vlastníctva žalobkyne v rade 1/ a jej nebohého manžela do katastra nehnuteľností. Práve z tohto dôvodu žalobcovia hľadajúc spôsob dosiahnutia zápisu na list vlastníctva v podanej žalobe žiadali mimo uloženia povinnosti žalovanému strpieť zápis do katastra nehnuteľností i určenie vlastníctva k nimi označenému pozemku vo svoj prospech, vedomí si, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 10C/548/91-96 z 31. marca 1993 bola otázka vlastníctva k spornej ploche vyriešená v prospech žalovaného.

15. Tak ako uviedol žalovaný, súd napadnutým rozsudkom vytvoril právny nezmysel, keď na jednej strane konštatoval v otázke určenia vlastníctva neodstrániteľnú prekážku konania v podobe res iudicata s poukazom na rozsudok súdu, ktorý vyznel v prospech žalovaného a určil ho za vlastníka spornej nehnuteľnosti a na druhej strane v rozpore s tým uložil mu povinnosť strpieť zápis žalobkyne v rade 1/ a jej nebohého manžela ako podielových spoluvlastníkov do katastra nehnuteľností.

16. V nadväznosti na uvedené po zopakovaní dokazovania oboznámením listinných dôkazov, odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol.

17. Žalovaný bol v konaní úspešný, v nadväznosti na čo mu odvolací súd vo vzťahu k žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)